

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

"SÅ ÄLSKADE GUD VÄRLDEN, ATT HAN UTGAV SIN ENFÖDDE SON, PÅ DET ATT VAR OCH EN SOM TROR PÅ HONOM SKALL ICKE FÖRGÅS, UTAN HAVA EVIGT LIV. TY ICKE SÄNDE GUD SIN SON I VÄRLDEN FÖR ATT DÖMA VÄRLDEN, UTAN FÖR ATT VÄRLDEN SKULLE BLIVA FRÄLST."

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvärig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

JESUS KRISTUS

Jesus Kristus är Bibelns cen-
trala gestalt.

JESUS var det jordiska namn
som vid födelsen gavs honom av
Josef i lydnad för Guds befall-
ning genom ängeln Gabriel.
Namnet betyder Frälsare. —

KRISTUS är en översättning
från grekiskan — samma namn
som det hebreiska Messias och
en benämning som ordagrant
betyder Guds Smorde. Det vill
säga: den som Gud utvalt till
människosläktets befriare. —

Jesus Kristus är Guds högsta
uppenbarelse för människorna.
I honom gives oss den fullkom-
ligaste uppenbarelsen av Gud.
Framställningen av hans liv och
lära, hans död, uppståndelse och
himmelsfärd uppenbarar för oss
Guds karaktär, tankar och syf-
temål. —

Jesus Kristus har i fullkom-
lig lydnad för sin himmelske
Fader frivilligt offrat sig själv
för oss, och han beder för oss
hos sin Fader. Därigenom har
han blivit vår försonare. Och
därför kan var människa frimo-
digt gå fram till nådens tron
och finna nåd.

Det kostade Jesus icke guld
eller silver att förlossa, förvär-
va och vinna oss människor.
Men det kostade honom hans
heliga och dyrbara blod och
hans oskyldiga lidande och
död. —

Jesus Kristus är världens en-
da hopp till frälsning, frid och
förlåtelse, han kan hjälpa och

förstår varje människa i hennes
frestelser, sorger och svårighe-
ter. Såsom Gud kan han giva
övermännisklig styrka och tröst.

Den helige Ande är tredje
personen i treenigheten. — Bi-
beln lär tydligt att den helige
Ande är i verklighet och san-
ning Gud. Då vi säga att Gud är
Ande, mena vi att han är verk-
ligt levande, men utan kropps-
lig gestalt, att han är till obe-
roende och skild från vad han
skapat och att han äger själv-
medvetande, intelligens och vil-
ja. Eftersom Gud är Ande kan
han icke uppfattas av de fy-
siska sinnena, men människans
ande kan känna och förstå ho-
nom. —

Gud är ande och de som till-
bedja honom måste tillbedja i
ande och sanning. Den helige
Ande är i ständig verksamhet i
människornas hjärtan. Anden
kallar oss genom evangelium,
och inbjuder oss att komma till
Kristus. Anden upplyser oss, så
att vi ångrar vår synd och bör-
jar tro på Kristus. Anden helgar
oss i en rätt tro, och avskiljer
oss åt Gud. Anden giver oss ett
nytt liv i Kristus, och gör oss
till nya människor, med nytt
sinne, ny håg och ny kraft att
göra Guds vilja. Hans syfte är
att syndare skall bli frälsta och
sätta de frälsta i stånd att tjä-
na Gud på ett rätt sätt.

Olle Pettersson
Skara

Nr 14

15 juli 1968

Årg. 9

Välkommen till Malmköping!

Om några dagar samlas vi i Malmköping. Eftersom det är första gången vi möts där för att fira högtid, är det på sin plats med en liten orientering.

Veckans lystringssignal är: "Väckelse i liv och lära".

Varje dag börjar vi med att manifestera vår syskongemenskap omkring Herrens bord. Dygnet runt kommer den s. k. Lägerhyddan att stå öppen för större eller mindre bönemöten. I bibelstudie-, samtals-, missions- och väckelsemötena kommer ett 25-tal vittnen tillsammans med många andra vänner från när och fjärran att vara aktivt engagerade på olika sätt.

Första mötet blir lördagen den 20 kl. 19.30. Alla möten kommer att hållas i två tält, som sammankopplats och rests i områdets centrum.

Veckans gäster: Haralan Popoff, Helge Berntsson, Rudolf Säther och Göta Lövsund.

Då Du kommer till Malmköping, vänd Dig till veckans kansli, och vännerna Per-Olov Fägerholt, Björne Davidsson, Bertha Svensson och Barbro Steen kommer välvilligt att hjälpa Dig tillrätta. Önskar Du ytterligare upplysningar så ring, t. o. m. den 18 ds 08/32 80 02 och fr. o. m. den 19 0157/201 46.

DAGORDNING

- 8.30 Brödsbrytelse
- 9.30 Frukost
- 10.30 Bön
- 11.30 Bibelstudium och samtal
- 13.00 Kafferast
- 14.00 Samtals- och missionsmöte
- 16.30 Middag
- 19.30 Väckelse- och frigörelsemöte

Söndagar: Offentliga möten
11.00, 15.00 och 19.00

Lars Johansson

"Vår store Gud gör stora under, med glädje vi det skåda få."

Även i Umeå har vi fått erfara stridens hetta men också segerns sötma. God tillslutning av folk har det varit i mötena och en dopförrättning har hållits då två nyfrälsta vänner döptes till Kristus av broder Lasse Johansson.

Avslutningsmötena på Midsommarhelgen var präglade av en underbar väckelseatmosfär. Vänner från Örnsköldsvik, Skellefteå och andra platser i Västerbotten var med och lovade Gud. Många sökte förbön. Lasse Johansson, Paul Persson, Carl-Henrik Henriksson, Gunno Andersson och undertecknad förkunnade evangelium till mångas vederkvickelse.

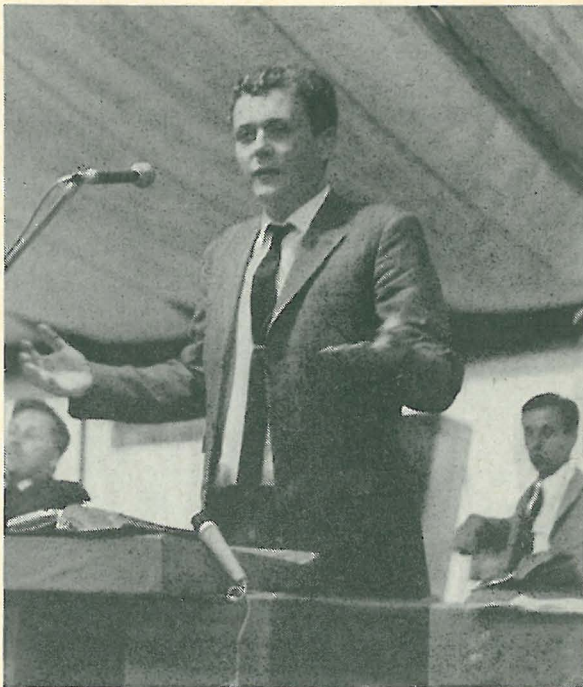
Jag tror dessa tältmöten som vi har, och har haft, här i de norrländska kuststäderna är av oerhört stor, kanske just nu oöverskådlig betydelse. Det skapas brohuvuden för ett fortsatt arbete som vi måste taga vara på. Kom därför ihåg oss i förbön och offer. Fälten är i sanning mogna för skörd.

När detta skrives är tältet rest i Skellefteå, och vi återkommer senare med rapport härifrån. Guds nåd vare med oss alla!

Rune Gelinder

FRÅN TÄLT- MÖTEN I UMEÅ

Rune Gelinder

Eric Gustafsson:

GLIMTAR FRÅN VÄSTRA SVERIGE

Eric Gustafsson

Det torde kunna äga intresse för Midnattsropets läsare huru vi har det i västra delen av vårt land. Vi måste säga, att Gud är trofast. På samma gång som vi på olika platser och på olika sätt sett och förstått hur fienden sökt ställa till oreda och trassel, så har Herren i sin stora Nåd utfört något av stabilitet och enhet. Vi, i de olika församlingarna gläds över detta och tackar Gud för detta.

Söndagen den 21 april hade vännerna i Alingsås inbjudit församlingarna i västra Sverige. Det var med glädje de möttes från olika håll och förväntningarna och frågorna voro säkert många och stora. I förmiddagsmötet talade Sven Svensson (Böne-Sven). Envar förnam att Gud hade något i beredskap. På eftermiddagen talade representanter från Göteborg, Borås, Uddevalla, Trollhättan och Vänersborg. Man kan säga att det blev verkligt genombrott i Andens värld. Samtliga reste hem med en stark känsla av att Gud

har börjat röra vid hjärtana som aldrig tidigare. En djup längtan att tränga in i Ordets sanningar finnes och vi tro på framtida segerrapporter. Br Helge Johansson ledde mötena och en stor sångarskara från de olika församlingarna sjöng Herrens lov.

Kristi Himmelsfärdsdag hade församlingen i Borås gjort inbjudan och denna hade sammats och man mötte upp i stor förväntan, på vilken man sannerligen inte kom på skam. Efter välkomsthälsning och inledning av församlingens föreståndare Eric Gustafsson, sjöng missionär Gunnar Eklund tillsammans med sonen Daniel. Vilka helt överraskande denna dag besökte församlingen. Br Wilho Soininen från Helsingfors, tolkad av syster Inga Johansson, frambar så en märgstark och andemättad förkunnelse. Det hade säkert stor betydelse att denne broder gästade församlingen eftersom ett så stort antal finländare är bosatta

i Borås och många av dem hade också infunnit sig. Br Enoch Karlsson talade avslutningsvis i förmiddagsmötet. På eftermiddagen talade bröder från Trollhättan, Uddevalla, Vänersborg, Alingsås m. fl. platser. Guds Ande var märkbart utgjuten och starka profetiska budskap frambars. Mycket folk från både stad och bygd hade mött upp. I kvällens väckelsemöte talade br Lars Wedin. Sångare från de olika församlingarna har villigt tjänat. Vid de olika samlingarna har de inbjudande församlingarna bestått med förplägnad och offer och tjänstviljan har varit stor.

Maranataförsamlingen i Göteborg har nu gjort en liknande inbjudan till den 28 juli i samband med församlingens tältavslutningar på Hönö. Gud skall säkert även då ge underbara segermöten. Vi tackar Gud för sammanhållningen mellan bröder och församlingar. Vi ärar Herren för Hans underbara ledning. *Eric Gustafsson*

"Se, jag gör allting nytt..."

VITTNESBÖRD - SJÄLVISKHET - FÖRSÄKELSE

"Därför, var och en som bekänner mig inför människorna honom skall ock jag kännas vid inför min Fader, som är i himmelen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall ock jag förneka inför min Fader som är i himmelen. I skolen icke mena att jag har kommit för att sända frid på jor-

den. Jag har icke kommit för att sända frid, utan svärd. Ja jag har kommit för att uppväcka söndring, så att sonen sätter sig upp mot sin fader och dottern mot sin moder och sonhustrun mot sin svärfader och envar får sitt eget husfolk till fiender. Den som älskar fader eller moder mer än mig, han är

mig icke värdig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är mig icke värdig; och den som icke tager sitt kors på sig och efterföljer mig, han är mig icke värdig. Den som finner sitt liv han skall mista det och den som mister sitt liv för min skull han skall finna det. —" (Joh. 10: 32—39.)

Här talar Jesus om tre ting som är av stor betydelse för den som strävar efter att efterfölja Jesus. Dessa ting är: dels vittnesbördet, dels människans själviskhet och försäkelsen.

□ □ □

I den 32:a versen heter det "var och en som bekänner mig inför människorna, honom skall ock jag kännas vid inför min Fader..." I nästa vers "den som förnekar mig, honom skall ock jag förneka..." —

Man kan säga att Jesus här ställer upp krav på sina lärjungar. Nämligen: om vi skall kunna växa till i honom så måste vi bekänna honom inför människorna. Det räcker alltså icke med att vi säger oss vara frälsta. Vi måste också bekänna namnet Jesus. Vi måste bekänna Jesus vara Herre i våra liv. Det gäller att bära Jesu namn inför människorna — kosta vad det vill!

Hör här!

Den som icke bekänner Jesus, honom skall han förneka inför Gud. Inte vill väl någon gå miste om den eviga vilan därför att han eller hon icke bekände Jesus vara Herre? —

Är det icke så att många drar sig för att bekänna Jesus därför att de är rädda att stöta sig med världens barn. Nog är det väl bättre att tåla förföljelse och smälek för Jesu namns skull och som lön få komma in i den eviga vilan, än att undanhålla bebyggelsen och istället bli evigt utestängd från himmelen? —

□ □ □

"Den som älskar fader eller moder mer än mig... Den som icke tager sitt kors på sig och efterföljer mig, han är mig icke värdig."

Här ställs vi inför ytterligare ett krav. Vi får

icke vara själviska. Så länge vi sitter fast vid jordiska ägodelar kan vi icke följa Jesus. Är vi bundna vid far och mor eller andra släktingar; om vi håller dem för mer än Jesus, om vi lyder dem mer än Gud, kan vi icke utge oss för att vara sanna Jesu lärjungar. Det kan gå så långt att vi måste mista far och mor, syskon och vänner för vi tror på Jesus. Du tycker att det här är hårt. Men det är en nödvändighet att säga helt "nej" till det köttet har begärelse till. Vi måste ta vårt kors på oss om vi skall kunna efterfölja Jesus. Ingen kan helhjärtat bekänna Jesus Kristus utan att komma i konflikt med världen. Det är nog tyvärr så att många fruktar att bekänna Jesus just för sådana strider. De håller hellre tyst. Men tystnadens politik tillhör icke Guds rike. Den är helt oduglig där. Du förstår att Jesus kräver av oss var och en ett klart ställningstagande och en öppen bebyggelse. —

För att kunna vara Jesu sanna lärjungar måste vi alltså vara villiga att försaka. Vi måste helt underkasta oss Guds vilja. Vi måste helhjärtat ge oss hän åt Jesus. Du förstår, Jesus nöjer sig icke med att äga halva hjärtat. Nej, han vill ha ett helt hjärta. För att kunna vara Gud lydiga måste vi vända oss bort från många ting som kanske är oss så kära. Det vi egentligen bör syssla med det är ju sådana ting som rör evigheten. Men tänk vilken benägenhet människan har att bekymra sig för allt det jordiska. Man har sömnlösa nätter för att man inte vet hur man skall kunna betala hyran och för att man inte vet hur man skall bära sig åt med det och det. Man glömmer helt bort att Jesus finns och att man egentligen har allt det där man strävar

Av Vanja Sundqvist

efter, om man bara ger sig helhjärtat åt honom.

Det väsentligaste av allt; evighetsfrågan kommer ofta så fjärran, så man skulle kunna tro att människan icke har någon själ. Tänk om man hade sömnlösa nätter av oro för sin själ! Om man kunde bekymra sig lite mer för sitt förhållande till levande Gud!

Nej, istället försöker man tjäna två herrar. Käre vän det är omöjligt! Resultatet blir att den ene blir satt på undantag. Ofta är det Jesus man skjuter åt sidan, kanske omedvetet. Man tycker att det är så mycket annat man måste göra först, innan man gör vad Jesus har bjudit en att göra. Man glider närmare och närmare världen, blandar sig mer och mer med synden. Oron tränger djupare och djupare in i hjärtat. Man blir hätsk och nervös. Ingenting blir som man har tänkt sig.

Resultatet av denna oro blir inte sällan att människan söker stimulantia. Man tar till sprit och narkotika för att glömma bort bekymren som dykt upp. Grundorsaken är att man har förlorat kärleken till Jesus, och när man förlorar kärleken förlorar man också friden. Har man icke kärlek till Jesus då kan man icke heller äga hans frid. Du, kärleken förlorar man därför att kontakten med Gud har mer eller mindre brutits. Man har försummat bönelivet.

□ □ □

Känner du igen något av det här? Då vill jag ge dig ett råd. Gå i bön inför Herrens ansikte! Tala med Gud! Du förstår att bönelivet är så oerhört viktigt om livet med Jesus skall kunna fortgå. Se till att du blir lyhörd för Guds röst! Ägna ditt andliga liv lite mer uppmärksamhet genom bönen!

Jag undrar om du inte blir lite chockad eller åtminstone smått förvånad när du upptäcker vad Gud vill med ditt liv och hur mycket oväsentligheter du sysslar med. Det här är ju så oerhört viktigt och ändå är det så få som har fått upp ögonen för det. —

Käre vän, det gäller evigheten! Vart är du på väg? Mot evig salighet eller evig förtappelse? Har du allt klart med Gud? Kommer det att vara glädje eller fruktan i ditt hjärta när Jesus kommer för att hämta hem sin brud? Det här kostar lite grand men det är nödvändigt att ta steget ut om man vill tillbringa evigheten hos Fadern.

Om du är villig att ta det här steget, om du är villig att säga: "Herre, här är jag. Dana mig så att du kan bruka mig på det sätt du vill!" måste du vara beredd på strid. Så fort du har sagt detta "ja" till Jesus, kommer Satan att fresta dig. Han är mycket angelägen om att hålla dig fast. Men, i Jesu Kristi namn, låt icke honom lura dig, utan se på Jesus. Det är honom, han som har dött för dig och som har gått före dig och berett vägen du skall lyssna på. Var uthållig i prövningen och ge Gud äran för allt. Det här går inte på en gång. Gud vill se ödmjukhet. Han vill byta ut stenhjärtat mot ett hjärta av kött.

Må vi se till att vi inte själva är hindret som står i vägen för Gud. Så länge vi är stolta och inte böjer oss för Guds vilja kan inte Gud utföra sitt verk i våra hjärtan.

I oss själva förmår vi intet. Det är icke våra egna ord vi skall tala. Endast det Gud har lagt på våra hjärtan, skall vi tala. Vad hjälper det hur vackert vi tycker oss tala om det icke är Guds vilja att vi skall tala? Vad hjälper det att sångarna står och sjunger sång på sång om det inte är Gud som inspirerat dem att sjunga? Det är helt meningslöst. Det är icke rätt om talaren blir upphöjd av sitt tal eller sångaren av sin sång. Det är Gud som skall ha äran. Om vi själva är stora och duktiga, då blir Gud så liten för oss. Nej, Gud vill att vi skall vara små och ynkliga i oss själva, så att vi blir beroende av honom. Då får vi uppleva att hans härlighet blir ännu större och att hans löften, hans nåd och hans kärlek, inte vet några gränser.

□ □ □

Vänner, om vi skall få uppleva det här måste vi ödmjuka oss inför levande Gud och ta vårt kors på oss. Vi måste sudda bort det där ordet "jag". Självisheten är det största hinder man kan ställa i Guds väg. Vi måste glömma oss själva.

Men hur skall det gå till? — Ja, någon omöj-

NÄR GUD TALAR...

Av Elof Augustsson

Både på ett sätt och på två talar Gud, om man också ej aktar därpå. Job 33: 14.

Att Gud talar till oss är ett påstående som många människor ställer sig tvivlande inför. Det är dock en mycket betydelsefull verklighet som både Bibeln och erfarenheten bekräftar.

Det är ju också klart att om det finns en Gud så måste Han meddela sig med oss, om Han överhuvudtaget bryr sig om människorna.

Nu har Gud först och främst talat till oss genom sitt eget levande Ord, Bibeln. Det är också detta som måste vara rättesnöret och den prövande faktorn för de känslor, förnimmelser och tankar vi får. Ty Djävulen och vårt eget själsliv kommer också med i sammanhanget. — Guds Ande talar dock även direkt till våra hjärtan.

Först vill jag säga att Han talar till oss genom att Han gör det skrivna Ordet levande för oss — undervisar oss. Det talar också Jesus om i sitt avskedstal. Men han talar också till oss på många andra sätt, så att vi förstå att det är Gud som talar. Vi har många exempel i Bibeln på detta. Till ex.: i Apg. 8: 29 står det att "ANDEN SADE till Filippus: Gå fram och närma dig denna vagn," när den etiopiske hovmannen för förbi. Och resultatet vet vi: hovmannen blev frälst. —

När Paulus och hans följeslagare var ute och reste för att förkunna evangelium hindrades de av Den Helige Ande att taga en viss väg som de själva hade tänkt. Det står inte på vad sätt de hindrades, men de kanske helt enkelt fick en stark känsla av att den vägen skulle de inte gå, ty det var emot Guds vilja. Sedan blev det uppenbart att Gud ville ha dem till Europa för att förkunna evangelium. —

lighet är det inte. Nog skall vi väl kunna glömma oss själva så mycket att icke vi står i första rummet utan att vi i första hand söker Guds rike. Tänk på Jesus! Han glömde sig själv mitt i döden. Han såg istället på människornas nöd. Ända in i det sista andetaget tänkte han mera på människornas liv än sitt eget. Nog skall vi väl kunna sätta Gud i första rummet. Är icke livet där ovan mer värt än den tillvaro vi nu lever i? Ta och se tillbaka på ditt eget liv! Har du gjort vad du kunnat för Jesus? Är det icke så att du dragit dig undan en del för att slippa lindrigare

Jag har själv också många gånger fått erfara att Gud har talat till mig.

Många andra människor har också sagt att de tydligt hört en röst som talat till dem och de har förstått att det varit Gud. Det ha vi också exempel på i Bibeln. Till exempel Samuel, då han låg och sov och Herren ropade på honom. Han trodde då att det var Eli, prästen; men när han sedan förstod att det var Herren som talade, lyssnade han och fick då ett budskap att frambära till Eli.

Själv har jag inte erfårit Guds röst på det sättet, men en inre röst, tankar har fötts inom mig, som jag förstått att de inte bara varit vanliga tankar, utan Gud som talat. Det är tankar som helt plötsligt kommer in, precis som om de lämnades in från någon annan. Jag ser dem, eller avläser dem, snarare än jag hör! Samtidigt får man då en stark visshet och känsla av att det är Gud som talar. Detta brukar också åtföljas av en underbar frid och glädje om jag är ren inför Gud, och i annat fall av förkrosselse. Förkrosselse blir det väl kanske under alla förhållanden förresten. —

Det kan vara något uppdrag Gud ger mig, och det kan också vara något som Gud talar till mig till uppbyggelse, undervisning och hjälp. —

Vid ett tillfälle talade Gud till mig på ett underbart sätt. Jag fick ett uppdrag av Honom. Jag satt i slutet av ett möte och bad till Gud för mig själv. Så fick jag en stark maning att gå ner och tala med någon ofrälst person. Jag skulle gå på vänster sida av lokalen. Jag fortsatte emellertid att bedja, men då kom det tydligt inom mig: "Bed inte längre nu, utan gå nu!" — Jag gick då ner i lokalen på den sida som det blivit klart för

Forts. på sida 17

undan. Kan du med uppriktigt hjärta sjunga? "Han är allt för mig, Han är allt för mig, Jesus är allt för mig!" Kan du stämma in i Maranata-ropet? "Kom Herre Jesus!" —

O, käre vän, upplåt ditt hjärta för Jesus så att Han får utföra sitt verk i dig! Tänk på orden Jesus sade när han sände ut sina lärjungar! "Den som finner sitt liv han skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det." (Joh. 10: 39.)

Vanja Sundqvist

EN är underbar

Då jag lämnade mitt liv i Guds händer och fick uppleva biblisk frälsning, det skedde i Nybro, så var det under mycken nöd och det lidande, som alltid är frukten av ett misslyckat leverne och felslagna förhoppningar. Vad jag under unga år byggt upp av framgång och förtroende rasade samman som ett jordskred. Det blev fråga om liv eller död.

I min förtvivlan, var det som alla rullgardiner täppt till mina utsikter att lyckas och komma på rätt köl. Jag kunde med Lidman vittna:

"Jag brände mig själv till aska under det tiden led, och tankar, känslor och drömmar utgjorde brasans ved"

Och vännerna, mina fina och handplockade vänner, dem jag under åren utsett och lärt mig hålla av, de var borta med vinden på en gång. En av dem, en avhållen sångarbroder sade att det måste vara att ta några steg tillbaka i utvecklingen att bli läsare. — Gärna det, gamle vän, men eftersom du är apotekare kan jag säga "probatum est" — det är prövat och godkänt. Saken var den att jag befann mej stå inför en avgrund av förtvivlan, och då måste man ta några steg bakåt för att komma fram. Det låter underligt, men ALLT är underligt då Jesus Guds Son kommer med i skeendet. —

Min egen syster, några år äldre än jag, sade till min mor: Kära lilla mor, hur ska det sluta med Rudolf. — Ja, hon tänkte på slutet, men det har inte kommit ännu. De båda har gått

Rudolf Hallingbäck

hädan, men mitt slut väntar jag skall bli underbart i Jesu sällskap, Amen!

Ofta såg man i barndomsbygden på de troende som psykiskt handikappade individer, men då jag efter några år kom tillbaka och sökte upp vad som fanns kvar av de gamla vännerna, påstod de att jag såg ut som en andlig frisksportare, och då fick jag förtroende att tala med dem om hur livet är med Jesus. —

Jag tror inte man ska överge förbindelsen med de gamla vännerna då man blir frälst. Små sår och fattiga vänner ska man inte förakta. Mina nya vänner, mina trossyskon, tog emot mig som jag varit en förrymd fånge, som kunde bli finkad när som helst. Och att det skulle hålla för mej, det kunde förstås varken de eller mina anhöriga förstå. Själv gick jag de dagarna som på nattgammal is — minsta knäpp gjorde mig nervös. Jag väntade nästan att jag skulle gå igenom med dunder och brak och drunkna i förtvivlans virvlar... men då sade en äldre broder att det finns tusenden som beder att det ska gå igenom för dem; och då gick det igenom för mej och jag kom på fastare mark, amen i Jesu namn. — Och jag presenterar mina nya vänner som kära vänner, men underbara är de inga-

lunda — bara EN är underbar, det är Jesus. Vännerna är kära, fina och förtroliga, som det höves dem att vara. —

På ålderns dagar idkar jag brevkorrespondens över stora områden och förväntar nu att få tag i mina beväringsskamrater, för att göra nya fynd i förbönernas lustgård. Jag vet att Gud har gjort många underbara ting sedan intendenturen 1924 på Fredrikshov var samlad. Då återkommer jag i dessa spalter.

Till sist ett minne från tidigare ungdomsåren: det hölls en serie möten i ett litet kapell och vi skulle förstås som pojkar ställa till oreda med stenkastning på väggarna. Vi tyckte det var käckt, men dörrvaktarna tyckte annat och satte efter oss för att ge oss smörj. Då kom pastorn ut på trappan och ropade: Låt bli Henning och Rudolf, för jag vet att de ska bli frälsta. — Den gamle metodistkolportören hade rätt, han var en profet och det blev så efter många års strider. Henning och jag var de enda som vandrade till Golgata. Sedan dess är Henning ett särskilt kapitel i mina anteckningar. Om jag ansågs vara det svarta fåret i pojkkretsen så var nog Henning baggen, ty var det jag som kunde göra allt så var det Henning som vågade och gjorde det. Han var ett strå vassare bland vännerna. Men Gud i himlen ler, som det står i andra psalmen...

Och varför jag kom till Maranata — det var livet som förde mig dit. Där syndernas förlåtelse är, där är liv och salighet, sade doktor Martin Luther och där är oss gott att vara. Allt som har liv växer ut och utvecklas, så är det med Maranata. Till sist: ett liv är att äga och mista, det är gåvor, löften och lån. Amen och på återseende.

Rudolf Hallingbäck

FRÅN INVIGNINGEN AV M

Endelig var dagen kommet. Lørdag 1. juni 1968, Pinseaften. Det vi hadde ventet på i nesten to år og som mange trodde aldri skulle bli ferdig var blitt en virkelighet. Tempelet i Möllergaten 28 i Oslo ønsket alle velkommen i sin fineste skrud. For ikke mange månedene siden lå gamle og stygge murgårder på andre siden av gaten og stengte for utsikten, men nå var de fjærnet, og foran den hvite fasaden med "Maran Ata Tempelet" i lysende bokstaver over inngangsdøren lå bare den åpne plassen og i bakgrunden luvet Trefoldighetskirken seg mot den blå kveldshimmelen, mens solen skinte på gårdens hvitmalte vegg og gjorde den ennå mer tiltrekkende og tiltalende.

Tempelets yttervegg består av tre glasspartier hvorav det ene er inngangen. Glasspartiene er store slik at meget lys faller inn og tempelet kan lett beskues fra gaten. Man kommer først inn i vestebylen som ligger ca. én meter under gatenivået. Rundt om på det flisbelagte gulvet står det blomster i stenkasser. Helt til venstre går man ned en trapp til garderobes og toilette og tekjökken. Veggen som skiller salen og vestebylen ad er av glass. På den måten kan man stå ute og se helt inn i salen. Dens form er som et

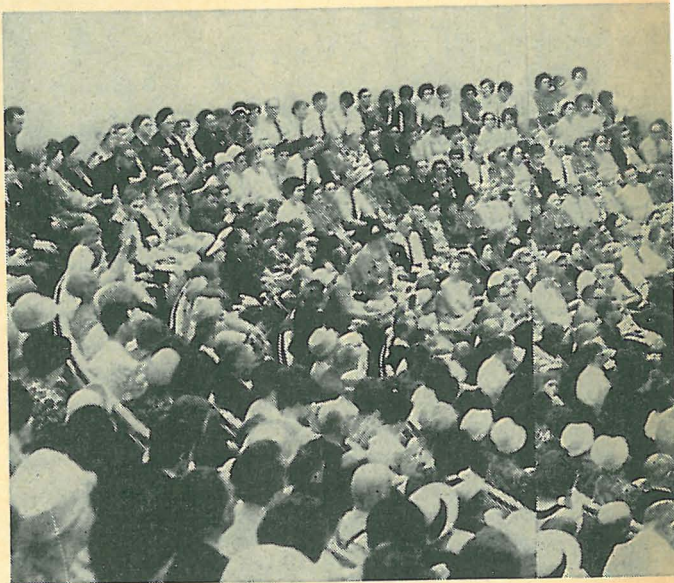
amfi i det gamle Rom. Benk- radene er plassert i trappe- trinn, og salen er buet slik at alle ser like godt og oppnår den samme kontakt med plattformen som er plassert midt nede i bunnen av salen. Den er på sin side også bygget i trapper, og under gulvet, under talerstolen er det en stor dåpskom. Bak plattformen er det garderobes i forbindelse med dåps- kommen. Veggene er hvitmalte og stolene orange. På gulvet er det brune gulvstepper. På veggen står det Maran Ata — Vår Herre kommer. I taket er det montert lys, högtalere og åpninger for friskluftsanlegget

som hele tiden sørger for ren, avkjølet luft i lokalet.

I etasjen over er det en overlyssal og et TV anlegg sørger for at de som befinner seg der eller i garderoben kan følge med i hva som skjer i hovedsalen. Tilsammen er det ca. 580 sitteplasser i tempelet, hvorav ca. 500 i hovedsalen.

Gården Möllergaten 28 kostet ved innköp 2.400.000 kroner. Ombygningen kostet 2.300.000 kroner og stolene 75.000 kroner. Det hele er finansiert ved lån og private innsamlinger og gaver.

Festmötet ble holdt kl. 19.00

Från invigningshögtiden

ARANATA-TEMPELET I OSLO

Rudolf Säther talar.

og bare innbudte hadde adgang. Før på dagen hadde menigheten holdt pressekonferanse i tempelet og dagen etter stod det omtalt i flere av byens aviser.

Venner fra fjern og nær var samlet og stemningen var til å ta og føle på. Alle var glade og takknemmelige og priste Gud for at det endelig var virkelig det som i flere år hadde vært et bønneemne. Et Maran Atatempelet i Oslo. Blandt de tilstedeværende gjester kan nevnes misjonær Dagmar Engström, Sally Olsen fra Puerto Rico, Rudolf Säther fra Brooklyn og, Selvyn Hughes fra Wales og Donald Bergagård fra Sverige.

Mötets første taler var Iver H. Jones, entreprenören og konsulenten som hadde ledet arbeidet med bygget og som også hadde fått möte Gud på nytt gjennom dette arbeidet. Han sa bl. a. i sin tale idet han fortalte at han som liten gutt hadde sunget Mozarts Halleluja i Trefoldighetskirken: "Trefoldighet — Faderen, Sönnen og den Hellige And; troen, håpet og kjærligheten — vi trenger hele guddomen. Nå har troen og håpet virket det slik at Tempelet står her i dag, heretter må kjærligheten få råde i vår midte." Deretter sa Jan Gundersen, byggets finansierende

leder noen ord og overrakte forstander Gylver byggets nøkler og en stör nøkkel i bronse med innskriften "Tro, håp og kjærlighet" på, et symbol på den ånd i vilken tempelet var bygget.

Deretter fulgte gaveoverrekkelser fra bl. a. flere Maran Atamenigheter.

Etter at Gylver hadde sagt noen ord ble Säther bedt om å offisielt innvie Tempelet. Det ble lest fra Skriften og siden reiste alle seg og bad.

Til slutt i mötet ble det bekjentgjort at innen få dager skulle 140.000 kroner betales. Det dreide seg om avbetaling på et lån, og menigheten trengte ca 100.000 kroner. Men hvordan skulle man kunne få inn så mye penger slik en kveld. Likevel ble folk anmodet om å gi, og før mötet var slutt hadde det kommet inn 70.000 kroner. Flere gav gullsmykker og diamantringer. Det var underbart å se slik en offervilje.

Omsider sluttet mötet og alle gikk glade og tilfreds hjem idet man takket Gud for all velsignelse han gir. I tre dager varte innvielsen og det ble holdt syv möter på den tiden.

Nå finnes det ikke lengre noen som tviler, for der står tempelet, vakkert og moderne, rett for deres og alles syne.

Eystein Raude

Guds kärlek är utan gräns

I Ef. 2: 8 står det så härligt: "Ty av nåden ären I frälsta genom tro och det icke av eder själva, Guds gåva är det." —

Dessa ord har de sista verkorna varit så oerhört levande för mig. Detta kommer sig av att jag på ett märkligt sätt fått uppleva denna gränslösa nåd. — Jag blev frälst i mina allra tidigaste ungdomsår och fick leva med Jesus i flera år. Jag fick även nåden att följa Jesus i dopets grav — den dagen glömmet jag aldrig. —

Allt eftersom åren gick blev jag dock mer och mer intresserad av världslivet. En dag stod jag där, i allt detta som var nytt och spännande för mig. Jag levde ganska länge ute i världen, men Jesus kallade mig att vända tillbaka.

En kamrat och jag började nu flitigt besöka Maranata-mötena i vår stad och vi upplevde hur Jesus kallade oss att hjälpa till att föra verket vidare i Guds stora församling på jorden. Det följde en tid då jag fick se och uppleva hur Gud gjorde stora ting — jag fick uppleva Andens dop — Halleluja. Ja, Guds kärlek är i sanning underbar mot oss arma människor, men djävulen visste att det fanns en punkt, som jag

var särskilt svag på, och han försummar heller inga tillfällen. Jag blev avfälling igen. —

Det tycktes mig nu precis, som om jag hade förhärdat mig — ingenting bekom mig. Jag kunde besöka det mest skakande väckelsemöte — oberörd. Jag tyckte själv att det var hemskt att jag inte reagerade längre. Jag hade ju varit frälst och visste vägen. —

Men så hände det:

Jag och en väninna besökte en festplats för att se och lyssna till ett uppträdande. När vi stod där och lyssnade då hörde jag lika klart, som om min väninna hade talat till mig: "Harriet, varför har du åter vikit av från min väg? Vänd om, se jag vill göra allting nytt och föra dig in i mina förutberedda gärningar." —

Min väninna såg antagligen på mig att något var "på tok" för hon frågade om jag inte kände mig riktigt bra. Jag sade henne då, att jag skulle gå ut ett tag och själv skulle hon stanna. Jag gick ensam bortåt på en liten väg mot skogen. Här kunde jag i lugn och ro tala ut med Frälsaren. Jag upplevde hur Han liksom tömde mig på vad jag förut hade och fyllde mig i nåd med sin överflödande

kraft. Halleluja! Då jag i alla fall var lite tvivlande på hur det skulle gå för mig att leva vidare på Guds väg upplevde jag igen hur Guds röst talade till mig och sade: Frukta icke jag är med dig. —

Jag har nu fått uppleva hur Jesus lett mig dag för dag. Det är seger i Jesus — Halleluja! —

Käre vän, du som läser detta, och ännu icke har tagit emot Jesus som din Frälsare kom ihåg detta: Det hjälper dig inte ett enda steg närmare himlen om du är en god och präktig människa. Det givs inga ursäkter i himlen. Endast den som har fått synden förlåten är välkommen dit in. Så därför *träng* dig fram till nådens helga flod. Drick ur dess flöde och du skall få uppleva en underbar kraft i ditt liv. Här går det ej an att dröja — här gäller skynda. —

Jesus kommer snart! Är du redo för att möta Honom?

Harriet Rothén
Värnamo

Fördenskull böjer jag mina knän för Fadern — honom från vilken allt vad fader heter i himmelen och på jorden har sitt namn — och beder att han ville efter sin härlighets rikedom förläna eder, att I genom hans Ande växa till i kraft till eder invärtes människa och att Kristus genom tron må bo i edra hjärtan, och att I må vara rotade och grundade i kärleken, så att I, tillika med alla de heliga, till fullo förmå följa vad bredden och längden och höjden och djupet är och så lära känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap. Ty så skolen I bliva helt uppfyllda av all Guds fullhet.

Efs. 3: 14—19

VAR HAR DU DIN TRO

FÖRANKRAD?

Var har bekännande frälsta sin tro förankrad någonstans? — Man blir både förvånad och ledsen när man möter syskon, som verkar ha tron byggd på vad Expressen eller Aftonbladet skrev i sista numret exempelvis. Eller som tillgodogör sig hörsägnar eller oandliga käringfabler. "Men de oandliga käringfablerna må Du visa ifrån Dig. Öva Dig istället själv i gudsfruktan." "Men undfly oandligt och tomt prat. Ty de som befatta sig med sådant komma att gå allt längre i ogudaktighet, och deras tal skall fräta omkring sig såsom ett kräftsår." —

Vad finns det för botemedel mot den andliga dimbildning som råder? — Jo, att vi ägnar mer tid åt bönen och ordets tjänst. "Varen uthålliga i bönen, och vaken i den under tacksägelse." — "Och Ordet vart kött och tog sin boning bland oss, och vi sågo hans härlighet, vi sågo likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning." — Halleluja!

En kväll när jag gick till sängs kunde jag inte somna, utan upplevde en sådan nöd över det andliga töcken som råder bland Guds folk i dag. Vid tvåtiden på natten började Gud tala till mig klart och tydligt där jag låg, flera gånger: Där visdom saknas bliver folken tygellösa. —

"Där profetia icke finnes, där bliver folket tygellöst, men säll är den som håller lagen", står också i Ordspråksboken. "Herrens tal är ett rent tal, likt silver som rinner ned mot jorden,

luttrat i degeln, renat sju gånger", säger även Psalmisten.

Vad är då visdomens begynnelse? —

Det är Gudsfruktan: "Herrens fruktan är en tuktan till vishet, och ödmjukhet går före ära." Ordspr. 15: 33.

Skall vi en gång stå bärgade därhemma, så måste vi verkligen tåla förmaning och tillrättavisning så vitt den är byggd på Ordets fasta grund. Hebr. 12 kap. 5—6 vers: "Min son, förkasta icke Herrens aga, och giv dig icke över, när du tuktas av honom. Ty den Herren älskar, den agar han, och han straffar med riset var son som han har kär."

"Och min bön är att vår Herres, Jesu Kristi, Gud, härlighetens Fader, må giva eder en visdomens och uppenbarelsens ande till kunskap om sig, och att han må upplysa edra hjärtans ögon, så att I förstån hurudant det hopp är, vartill han har kallat eder, huru rikt på härlighet hans arv är bland de heliga, och huru översvinnligt stor hans makt är på oss som tro — allt i enlighet med den väldiga styrkas kraft, varmed han har verkat i Kristus, i det att han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i den himmelska världen, över alla andevärldens furstar och väldigheter och makter och herrar, ja över allt som kan nämnas, icke allenast i denna tidsålder, utan ock i den tillkommande. Allt lade han under hans fötter, och honom gav han åt församlingen till att vara ett huvud över allting — åt församlingen, ty den är hans kropp

och är uppfylld av honom som uppfyller allt i alla." Efs. 1: 17—23.

Istället för att bevaka våra egna intressen och idéer, ska vi bli funktionerande lemmar efter GUDS egen PLAN och RÅDSLUT. "Men nu ären I Kristi kropp och hans lemmar, var och en i sin mån. Och GUD har i församlingen satt först och främst några till apostlar, för det andra några till profeter, för det tredje några till lärare, vidare några till att utföra kraftgärningar, ytterligare några till att hava helbräddagörelsens gåvor, eller till att taga sig an de hjälplösa, eller till att vara styresmän, eller till att på olika sätt tala tungomål." 1 Kor. 12: 27—28.

Har vi ett ödmjukt sinnelag, vår tro förankrad i Ordet, samt ett rent samvete, så kan vi utropa med Paulus: "Men GUD vare tack, som giver oss segern genom vår Herre JESUS KRISTUS." 1 Kor. 15: 57. "Vad skola vi nu säga härom? Är GUD för oss, vem kan då vara emot oss." Rom. 8: 31.

GUD välsigne dig, min älskade vän, som läser detta. Är du ofrälst så sök JESUS medan han låter sig finnas. Natten kommer.

Maranatahälsningar

Göran Edlund
Örnsköldsvik

Idel goda gåvor och idel fullkomliga skänker komma ned ovanifrån, från himlaljusens Fader, hos vilken ingen förändring äger rum och ingen växling av ljus och mörker. Jak. 1: 17.

GUD KALLAR TILL SITT STORA GÄSTABUD

Av Arne Lundberg

Luk. 14: 16—24.

Gud ville ställa till ett stort gästabud. —

Han bjöd många, men alla hade sina ursäkter. Den ene hade köpt jordagods, den andre hade köpt oxar och en tredje hade tagit sig hustru — alla hade de sin ursäkt.

Ingen människa här på jorden har dock så bråttom, att hon ej har tid för Gud om hon själv vill. Men synden har tagit så stort och hårt grepp om dem, att de inte kan komma loss från de hårdknutna banden. Gud kan dock lösa dem, frigöra från syndens bojor. —

Gud sade till tjänaren, att gå ut på gator och gränder och föra in till gästabudet fattiga, krymplingar, blindas och halta. Tjänaren gjorde som husbonden befallde, men det fanns ändå rum. Då befallde Han tjänaren att nödgas människorna att gå in, därför att fullt hus ville han ha. Ska verkligen Gud behöva nödgas oss för att Han ska få hålla gästabud med oss?

Som jag talat om förut blev jag omvänd till Gud genom en radiopredikan, och nu är jag frälst från synden sedan flera år tillbaka, Gud vare tack och lov! Jag är glad över att jag fått släppa in Jesus i mitt hjärta. Halleluja! —

Gud kallar oss på olika sätt till sitt rike. —

Jag minns en gång en liten flicka som satt på golvet och

lekte. Om en stund sa' hon till sin moders morbror så här: "Du ska dö du!" — Mannen blev förvånad och sade endast: "Ska jag det." — Följande morgon kom han in och sade: "Jag är ju inte död än." — Flickan sade ingenting. — Nästa dag kom, han för till sitt arbete, kom hem och åt frukost och återvände igen. När han arbetat ungefär en halv timme såg hans kamrater mannen ligga död. Tänk, Gud varnade och kallade honom när den lilla flickan sade till honom: "Du ska dö du."

Tänk när den dagen kommer, när Gud kallar på dig och mig och bjuder oss komma och hålla gästabud med Honom i Hans himmelska rike. Det kan bli snart, det kan bli i dag, därom veta vi intet, men en vet det: Herren Gud. Han vet när den stunden kommer. Halleluja!

Jag hoppas att du också följer med den vitklädda skaran då.

Vill du taga emot Jesus när han kallar på dig? Gör det! Det heter i Joh. 1: 11 så här: "Han kom till sitt eget, och Hans egna togo inte mot Honom." Jag hoppas att du vill taga emot Jesus. Ty, den som icke tager emot Guds rike såsom ett barn, han kommer aldrig ditin. Herren har sagt: "Om I vändan om och ären stilla skolen I bliva frälsta; genom stillhet och förtröstan varden I starka."

Tänk vilken nåd av Gud, att Han vill vara med oss i dessa bistra tider. Det bör vi tacka Honom för.

Det står några ord i Matt. 7: 14 som jag fäste mig vid: "Den porten är trång och den väg är smal, som leder till livet och få äro de som finna den."

Jesus fördöljer icke att porten är trång. Det är alltså icke lätt att komma in genom den. Därför är det också en ousäglig lycka att ha kommit igenom den trånga porten. Jag lyckönskar den som träffat sitt val och tagit detta avgörande steg i livet. Du är en lycklig människa, Du som går på den smala vägen. Det är den smala vägen som skänker lycka. Den breda vägen bereder dig mera sorg än glädje.

Sätt dig ned vid vägkanten, en liten stund och tacka Gud, du som funnit den smala vägen, att du får vandra på den. Stå sedan upp och vandra frimodigt vidare! Men gå försiktigt fram! Gör icke den smala vägen bredare än Herren gjort den!

Gå in genom den trånga porten, säger Herren. Det är många som går omkring den trånga porten. De har fått syn på den. De har sett hur trång den är. Därför går de icke in genom den. Det är just dess trånghet som oroar dem. Men de hade också sett himlaglans genom den trånga porten. Det

GÅ UT TILL HONOM...

Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek. Ty vi hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden.

Heb. 13: 13—14.

rörde vid hemliga strängar och väckte en hemlig längtan i deras känsliga men världsliga sinnen. Det makliga, bekväma, själviska liv som de lever, fick en ny belysning som påvisade dess tomhet, ja, dess tarvlighet och förnedring.

Min längtande vän, du har blivit rik, då du fått denna längtan. Det är Gud som väckt den. Det vet du väl? Det är den bästa gåva Han hittills fått giva dig. Din längtan är av växlande art. Ibland är den nere på noll. Men vid andra tillfällen tar den ut sin rätt och då ropar din själ efter Gud, liksom den törstande hjorten efter vatten. Då ligger du på knä och knäpper dina händer, då skriar du till din Skapare. Dagen efter känner du kanske blygsel över din "sentimentalitet". Och du är glad att ingen hörde eller såg dig i din nöd. Men där, innerst inne, förnimmes en röst som säger, att du aldrig var mera ärlig än i dessa heliga stunder.

Det är många som aldrig når längre än till att längta. De har slagit sig till ro på sin längtan. De fortsatte med att gå *omkring* den trånga porten, men kom aldrig igenom den. Det är icke nog med att söka Gud. Du måste också finna Honom. "Gå in genom den trånga porten", säger Jesus. Då får du också vara med om det stora gästbudet. Lyd Hans maning och gå. Amen!

Jesus fick som vi känner till bära sitt lidande utanför stadsporten, där han blev hånad, bespottad och begabbad, han fick själv bära sitt kors till Golgata kulle. Joh. 19: 17.

Vi är kallade att ta hans kors på oss varje dag och efterfölja honom. Jesus har betalat vår frälsning med sitt eget dyra blod. Han antog tjänareskepnad och blev lydig intill döden på korset. Fil. 2: 8. Korset är symbolen för lidande, förakt och hån, men är en Guds kraft för den som tror.

Vi eftersträvar inte vinna någon ära och glans eller skaffa oss ett gott namn bland religiösa och bli accepterade. Det var säkert ingen heller som klappade Jesus på axeln, bland fariséer och skriftlärd. Nej, han var föraktad, därför att han alltid sa sanningen.

Ofta är det nog så att sanningen är träffande — farlig för andlig ljumhet, slöhet och likgiltighet. Där ljuset finns blir allting uppenbart. Må Gud hjälpa oss att få vara salt i föruttnelsen.

Vi lever i en tid full av otro. Otron binder tusentals kristna. Men det är härligt veta att Jesus Kristus är densamme. Halleluja. Han reser upp en skara i denna tid full av tro och helig ande. En skara på väg mot en varaktig stad. Till en stad som Gud berett de sina, Halleluja!

Då vi får vår blick riktad på Jesus vår Frälsare, och det han gjort för oss, söker vi inte jordisk makt och ära. Nej, vi vill istället vinna själar för hans rike, väcka slumrande kristna till ny aktivitet. Då vill vi krypa ner på knä, och gå bönen underbara väg — den enda vägen till väckelse och framgång. Det sker inte genom stora och märkvärdiga predikanter, eller uppblåsta sångare som alltid sjunger exakt lika, utan andlig inspiration och gnista. Sådant verkar till det yttre imponerande, men är bara en uppvisning av det människor kan prestera och kan inte mätta hungrande och törstande själar som bär en längtan efter frälsning och andlig förnyelse. —

Må Gud bevara oss enkla och naturliga, fyllda av helig ande. Vi har inte fått en träldomens ande så vi skulle känna fruktan. Vi har fått barnskapets ande, i vilken vi ropa abba Fader. Rom. 8: 15.

Min önskan är att du som läst detta förstår tidens allvar. Tiden hastar, det som skall göras, skall göras nu. Nu är den välbehagliga tiden. —

Låt oss därför gå ut till Honom utanför lägret, för att där bära hans smälek, och verka för Honom den tid som är kvar. Skörden är mogen för inbärning. Vill du vara med i detta arbete? Jesus Kristus söker arbetare till sin vingård. De som sår med tårar, får skörda med jubel. Vi är lemmar i Kristi kropp, varandra till tjänst i honom som uppfyller allt i alla.

Maranatahälsningar.

Kurt Rudgard
Värnamo

HERREN ÄR MIN LÄKARE

Av Nils Stålberg

*"Jag är Herren, din läkare."
2 Mos. 15: 26.*

Två gånger har Jesus helbrägdagjort mig och en gång har min hustru upplevt hälsa i Jesu namn. —

Jag hade en luftrörskatarr som var fruktansvärd, och jag led otäckt av den. På ett förmiddagsmöte i en församling kände jag mig manad att be om förbön. Jag tog telefonen och ringde upp ett Herrens vittne och bad att de skulle komma ihåg mig i förbön på mötet för mina luftrör.

Jag behövde, Gud ske lov, inte vänta länge på bönesvar.

De hann inte ens börja bedja för mig, utan de fick ta det som ett tacksägelseämne i stället, ty när jag hade lagt på telefonluren så var jag fullkomligt helad! Jag har aldrig varit så bra i mina luftrör som jag är i dag! Gud gjorde mig bättre än jag någonsin varit förut. —

Min hustru blev en gång sjuk. Hon hade fått var i huvudet. Jag körde till Folkets hus på kvällen, ty vi skulle ha Maranathamöte där, och jag hade lovat att medverka. När mötet var slut vid halvtiotiden på kvällen och jag kom hem, låg min hustru i 41 graders feber och rosslade och det var inte

mycket liv i henne. Då tänkte jag att jag skulle fara tillbaka till mötet i Folkets hus och be broder Lars Vedin komma med hem och be till Gud för henne.

Men då talade Gud till mig med människoröst. Han sade: "Har du den levande tron på mig, och om du vågar ta mig på mitt eget ord, så kan du bedja själv lika bra. Ty i de yttersta dagarna skall detta vara kännetecknet för den som tror mig, att de i mitt namn skall bota sjuka, och driva ut onda andar. Ty jag bekänner mig till mitt redskap." Ära vare Gud och Lammet för det!

Jag gjorde då som Herren sade till mig. Jag tog Bibeln och slog upp löftet i Joh. 14: 12, lade ena handen på Bibeln och den andra handen på min hustrus huvud, och så upprepade jag, att "i Jesu namn är du helad". På några sekunder gick febern ner till normal temperatur. Hon reste sig upp i sängen och var helt klar och pratade med mig, och till och med åt en bit. Sådan är vår underbare Gud och Fader bara vi tror och vågar lita på Hans löften, ty de har, ära vare Gud, inte föräldrats. De gäller för alla Guds barn.

Jag hade besvär med hjärtnerverna och det ställde till mycket tråkigheter för mig, ty jag blev mycket nervös av detta. Jag sade då till Herren att ska jag kunna tjäna dig på ett fullödigt sätt och bli till välsignelse för andra, så måste Du hela mina nerver, ty Du är ju min Läkare och ingen annan, pris ske Gud för det. Han svarade mig och helade mig med detsamma, så jag blev bättre i

Frälst och Andedöpt

"Kommen till mig... så skolen I finna ro..." Matt. 11: 29.

För över två år sedan fick jag uppleva en full och härlig frälsning. Jag fick gråta ut hos Jesus och bli renad i Hans dyra blod. Halleluja! Så fick jag uppleva en underbar frid.

Jesus har också döpt mig i Helig Ande och eld. Prisat vare Hans namn. Den 17 februari, på evangelistveckan i Norrköping fick jag uppleva Andens dop, och prisa Gud i nya tungor. Tack och lov.

Jesus är uppståndelsen och livet. Han gick i döden för dig och mig, för att vinna en evig seger över döden. Ära Halleluja för uppståndelsekraften till evigt liv.

Jesus icke blott har liv. Han är liv. Pris ske Gud.

Till honom får vi gå med både stora och små bekymmer. Han vill fylla alla våra behov i härlighet.

Du som läser detta och inte är frälst: Fly i dag till Jesus. Kom som du är. Bekänn din synd och du skall finna ro och frid för din sargade själ. —

Snart kommer Jesus igen. Tiden härefter är säkert mycket kort. Tag vara på tiden och bli en Jesu lärjunge.

"Av Nåden är vi frälsta. En Guds gåva är det."

Du vår Herre kom!

*Signe Hinderöth
Malmö*

nerverna än jag någonsin varit förut.

Till dig, min vän, som tvekar här, vill jag säga, att är du ren i Jesu blod, lever i seger till både ande, kropp och själ, och har Jesus fått herraväldet i ditt liv, då får du uppleva att Guds löften står fasta som urtidsbergen. Jesus lever och Han står bakom sina löften än i dag.

Men Gud behöver i dag redskap som Han har i sin hand, så att Han kan bruka dessa som Han själv vill i en avfallts värld, och ibland den stora namnkristna skaran. Brudeväckelsen skall gå fram. Bruden skall göra sig redo. Vår Herre och Mästare skall uppenbara sig inom den allra närmaste tiden. Det är vad Guds Ande förkunnar för mig. Gud vare evigt lov och pris för det!

Nils Stålberg
Malmö

SÅ GÖR GUD...

En man, som står i vägen för andras ärelystnad, såsom Daniel, må vara beredd på att bli anfallen till höger och vänster. Men det är lika omöjligt för världen att undertrycka en god man, som det är omöjligt för dimman att hindra soluppgången eller för havsvågen att föra bort strandklippan. Renad genom missförstånd, slipad genom klandersjuka och förtal, höjer sig karaktären till majestät och inflytande, likasom strandklippan över upprört hav. Hon siras med pärlband av vågornas skum, som Josef med Faraos juveler, hon badar i havsvågen och bliver mer glänsande. Låt vara, att hon under sin "förklaring" log genom tårar!

Det är vanligen så, att den som behöver stukas ned får tukta andra och därigenom bli krossad. När David jagas som

ett rapphöns på bergen, gå ej in i Sauls armé för att fälla en oskyldig man; ty Saul måste falla för David. När Josef höljes av smälek och Daniel föres till lejonkulan, när Haman rest sin galge och världen sitt kors, följ icke hopen, som skräpar: "korsfäst! korsfäst!" utan var stilla inför Herren och förbida honom. Korset var ofta nog en trappa till tronen.

Avund och förtal äro ett lika främmande element för heligt liv som junisolens glöd för en fisk. Vårt element är Gud. Och Gud är kärlek. Dyk ned i hans oändliga kärleks hav. Han har stort hjärta för sina barn! Du är hans ögonsten. Visst må du le under morgonrodnadens ögonbryn.

Emil Gustafsson

(Ur Brev till Nyomvända)

VAR GUD TALAR... *Forts. fr. sid. 8*

mig att jag skulle gå. Jag gick, avvaktande Guds ledning. — Så började jag tala med en man, men efter några sekunder kände jag att det inte var honom det gällde. Men strax framför honom fick jag se en man, och då sade Guds Ande till mig: "Han är det!" — Jag började då tala med honom, och efter en liten stund var han redo att lämna sig åt Gud, och vi gick fram och bad tillsammans och han blev frälst. —

Lever man helt för Gud så är det förresten inte långt emellan man får sådana maningar och uppdrag från Gud.

Vid andra tillfällen har Guds Ande talat tydligt till mig om saker och ting som skulle hända mig, och jag har då känt mig oerhört gripen och förkrossad. Det har också hänt mig så, som det blivit mig sagt. Det är underbart att få stå under Andens ledning med sitt liv. Det kan bli trångt många gånger; vägen är smal, men den är underbar. —

Jag kommer här att tänka på Rebecka som under Eleasars ledning för att möta Isak, 1 Moseb. 24 kap. Till sist frågar Rebecka: "Vem är den mannen som kommer emot oss där på

fältet?" — Tjänaren svarar: "Det är min herre!" Då gör sig Rebecka redo att möta honom. Och Eleasar förtäljer för Isak hur han uträttat allt. Detta är en bild på hur Anden leder oss, till dess att vi få möta Jesus på himmelens skyar. Halleluja! Amen! —

Men även till den ofrälsta människan talar Gud för att draga henne till sig och frälsa henne: "Om man också ej aktar därpå", som det står i Jobs bok. Vi som är frälsta i dag, är det allesammans, därför att Gud har sökt upp oss och talat till oss. Jag vet själv hur Guds Ande verkade på mitt hjärta när jag var ofrälst, så att jag kom till Honom och blev frälst. —

Den Helige Ande skall överbevisa världen om synd, rättfärdighet och dom säger Jesus. Gud vill ju att alla människor skall bli frälsta och komma till sanningens kunskap. Men många stå emot Guds kallelse. Alla vill inte låta sig frälsas. —

Men, du min ofrälste vän, som läser detta, jag hoppas att Gud talar till dig genom vad jag skriver här; stå då inte emot Guds kallelse utan kom till Honom, Han din Frälsare som dog på Golgata för dig!

Elof Augustsson
Partille

MARANATAS – POPULÄRA SÅNGER

finnes på

Notblad och Grammofonskivor

(Notblad)	(Insjungen på grammofonskiva)	(Notblad)	(Insjungen på grammofonskiva)
☐ 1. Himmel för mig	MRM 6 ☐	☐ 49. Jag är härligt löst och fri	MRM 59 ☐
☐ 2. Hans namn är Jesus	MRM 6 ☐	☐ 50. Då alla varför skall få svar	MRM 247 ☐
☐ 3. Jesus är livet för mig	MRM 247 ☐	☐ 51. O du Golgata kors	MRM 26 ☐
☐ 4. Maranatafolket	MRM 12 ☐	☐ 52. Se det är vägen	MRM 28 ☐
☐ 5. Skrifternas Jesus	HS 171 ☐	☐ 53. Bak stjärnors myriader	MRM 480 ☐
☐ 6. Jesus förlöste min själ	MRM 1 ☐	☐ 54. Min Kung och jag	MRM 20 ☐
☐ 7. Är Du med där elden brinner?	MRM 9 ☐	☐ 55. Nu mitt hjärta flödar över	
☐ 8. Jesus med Dig vill jag leva här	MRM 4 ☐	☐ 56. Ja, det skall bli fröjd	MRM 482 ☐
☐ 9. Jesaja 53	MRM 2 ☐	☐ 57. Joh. 14	
☐ 10. Jesus har aldrig sagt nej	HS 81 ☐	☐ 58. Jubla nu mitt sälla hjärta	HS 157 ☐
☐ 11. Halleluja, Jesus är min vän	MRM 8 ☐	☐ 59. Jag är en främling	MRM 58 ☐
☐ 12. Den seger Han vunnit är vår	MRM 11 ☐	☐ 60. O, vad djup i Guds råd	MRM 482 ☐
☐ 13. Tror Du Jesus ännu är densamme	MRM 5 ☐	☐ 61. Tala till klippan	MRM 482 ☐
☐ 14. Vi vill prisa Gud här	MRM 18 ☐	☐ 62. Herren är min Herde	MRM 484 ☐
☐ 15. Tag världens glädje	MRM 24 ☐	☐ 63. Jesus jag älskar Dig	MRM 20 ☐
☐ 16. Tack Gud för regnet	HS 195 ☐	☐ 64. Törnekronan	MRM 14 ☐
☐ 17. Seger i Jesus	MRM 7 ☐	☐ 65. Gud är mäktig	MRM 18 ☐
☐ 18. Giv Dig helt	MRM 11 ☐	☐ 66. Jesus har satt mig fri	MRM 101 ☐
☐ 19. Jesus underbar Du är	MRM 9 ☐	☐ 67. Vi reser hem	MRM 29 ☐
☐ 20. Jag är glad att Jesus frälste mig	MRM 16 ☐	☐ 68. Jag vet att Gud vill ge Dig bönesvar	MRM 23 ☐
☐ 21. Guds församling tågar fram	MRM 101 ☐	☐ 69. Snart en morgon bryter fram	MRM 104 ☐
☐ 22. I den sena midnattstid	MRM 1 ☐	☐ 70. O Herre Din nåd är mig nog	MRM 48 ☐
☐ 23. Det skall komma en dag	MRM 6 ☐	☐ 71. Tack Jesus kär	MRM 2 ☐
☐ 24. Lagg den där	HS 81 ☐	☐ 72. Min Gud förmår	MRM 40 ☐
☐ 25. Kraften alla får	MRM 476 ☐	☐ 73. Ingen är så full av nåd	MRM 59 ☐
☐ 26. Snart skall Jesus komma igen	MRM 26 ☐	☐ 74. Det är så tryggt att gå vid Jesu sida	EP 67 ☐
☐ 27. Underbar Du är Käre Jesus	MRM 17 ☐	☐ 75. Nu är jag fri Halleluja	
☐ 28. Den var ej blomsterströdd	MRM 17 ☐	☐ 76. Under över alla under	MRM 476 ☐
☐ 29. O, vilken kärlek	MRM 2 ☐	☐ 77. Vid palmers sus	MRM 59 ☐
☐ 30. Jag är lycklig varje dag	MRM 247 ☐	☐ 78. Hela vägen gå	MRM 46 ☐
☐ 31. Frälsningsglädje	MRM 19 ☐	☐ 79. Jag vandrade vägen borta från Gud	MRM 20 ☐
☐ 32. Jag tackar Gud	MRM 19 ☐	☐ 80. Nu sjunga jag vill	
☐ 33. Sätt mig i brand Gud	MRM 8 ☐	☐ 81. Vem är Jesus	MRM 105 ☐
☐ 34. Han är allt för mig	MRM 21 ☐	☐ 82. Det gamla evangeliet	MRM 103 ☐
☐ 35. Guds folk är på resa	MRM 14 ☐	☐ 83. Mannen Jesus	MRM 30 ☐
☐ 36. Skall Din själ räddas	MRM 482 ☐	☐ 84. I Egyptens mörker	MRM 58 ☐
☐ 37. Välsignat	MRM 15 ☐	☐ 85. Han lever	MRM 46 ☐
☐ 38. Jesus är densamme	MRM 101 ☐	☐ 86. Käre Jesus jag kommer till Dig	MRM 46 ☐
☐ 39. Det är jubel och fröjd i min själ	MRM 101 ☐	☐ 87. Se, han räcker ut sin hand	MRM 32 ☐
☐ 40. Jesus Frälsaren	HS 145 ☐	☐ 88. O, Jesus Du som fyller allt i alla	MRM 10 ☐
☐ 41. Som hjorten trångtar	MRM 18 ☐	☐ 89. O du kära Golgata	MRM 53 ☐
☐ 42. Elden brinner	MRM 247 ☐	☐ 90. Jag sjunken var	MRM 38 ☐
☐ 43. Gud är densamme	MRM 103 ☐	☐ 91. Han lyfte mig upp	EP 67 ☐
☐ 44. Åra ske Hans namn	MRM 476 ☐	☐ 92. Nu älskar jag Jesus (kör)	
☐ 45. Jesus kommer snart igen		☐ 93. I gryningen	MRM 53 ☐
☐ 46. O, rena mitt hjärta	MRM 23 ☐	☐ 94. Tänk för dig som vandrar utan Gud	MRM 55 ☐
☐ 47. Väckelsen är här	MRM 7 ☐	☐ 95. Icke heller jag fördömer dig	MRM 45 ☐
☐ 48. Den längtande bruden	MRM 26 ☐		

Sänd beställningen till Evangelii Center, Borlänge 2

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställs att sändas mot postförskott eller avbetalning:

Namn:

Bostad (Box/Gata)

Postadress:

Sätt × i rutan för de sångblad och skivor Du önskar, och vi sänder alla mot postförskott eller avbetalning.

..... Skivpaket, 10 gratis, betala för 5 st. = 55: –
(15 grammofonskivor)

..... st. skivor nr

..... st. Sångsamling à 44: 50 (95 st. sånger)
noter + passande ringpärm.

..... nya sångbladen 70–95 18: 75

..... lösa sångblad 0: 75

..... Hela skivserien mot avbetaln. 25: – per månad.

☐ Sänd mig gratis Er skivkatalog samt notblad.

MÖTES- och KONFERENSANNONSER

Självkostnadspriset för en annons av nedanstående storlek är 50:--

TÄLTMÖTEN I JÖNKÖPING

den 3 aug. — 29 sept.

Tältet är rest bakom Atteviks Bilhall vid Odengatan.

Mötestider: Se annons i Jönköpings-Posten onsdagar och fredagar.

Vittnen: GEORG LARSSON, ENOC KARLSSON, HENRY HOLMBERG, DONALD BERGAGÅRD
och församl. vittnen.

TÄLTMÖTEN I BOLLNÄS

6 aug. — 14 aug.

ERIK-GUNNAR ERIKSSON, KURT PETERZÉN, ROLAND LUNDGREN, BÖNE-SVEN SVENSSON,
CURT och OVE JOHANSSON m. fl.

Tider och plats se ortspressen!

Maranataförsamlingen Edsbyn

TÄLTKAMPANJ I KUNGÄLV

TÄLTET RESES PÅ KVARNKULLEN 7/8 — 18/8

Mötestider: **VARJE KVÄLL** (utom månd.) kl. 19.30 **Sönd. kl. 16.00 och 19.30**

Tillresande vittnen och sångare medverkar förutom ENOC KARLSSON, ARNOLD ANDERSON,
och SVEN-OLOF WIREBRAND

VÄNNER FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN HÄLSASVÄLKOMNA — (goda campingförhållanden) —

Tag instrument och utrustning med. FÖR KONTAKT — RING 031/55 29 27

Maranataförsamlingen Göteborg

EN VÄDJAN TILL GUDS FOLK OM INTENSIV, ENDRÄKTIG BÖN

Tidigt på morgonen den 3 mars väcktes jag av Guds Ande. Jag hörde Herren tala i ett mäktigt profetiskt budskap. Jag fick en stark förnimmelse av att jag skulle vända detta budskap till Guds folk genom tidningen Midnattsropet. Men jag vägrade att skriva av två skäl. Jag höll mig allt för ringa att meddela ett profetiskt budskap och för det andra att bli missförstådd. Så jag har behållit det för mig själv. Nu natten mellan d. 27—28 maj väcktes jag åter klockan halv två och Herren talade åter samma budskap och ännu mera. Och för andra gången sade Herrens Ande: Skriv, ty detta är från mig!

"Stöten i basun på Sion och blåsen larmsignal på mitt heliga berg, pålysen en helig fasta, ropa till mig så skall jag svara Eder. Jag Herren har *skänkt* eder hemliga vapen i den andliga striden, ty edra stridsvapen äro icke av köttslig natur, de äro tvärtom så mäktiga inför Gud att de kunna bryta ner fästen (djävulens fästen)." Så talade Herren om sina tjänare som han älskade högt och som han själv har utvalt och efter sin vilja givit åt var och en sin uppgift och *speciella* utrustning och gåvor för att utföra Hans tjänst. — "Men, sade Herren, de *makter* som förmådde änglar

att synda har nu trätt emellan med en oenighetens ande för att skada, splittra och i avsikt att förhindra och förstöra den väckelse jag sänt (jag hörde tre namn nämnas på de ledande bröderna). Herren talade vidare. Tag icke ställning *emot* någon av mina tjänare, utan tag ställning för dem, träng in i intensiv bön för dem, ty detta är ett angrepp från den listige fienden som vill slakta, stjäla och förgöra. —

Om mitt folk brukar de andliga, hemliga vapen jag givit dem, så skall Herren beskära en stor Seger. I skolen i *bönen bryta ner fästen* som djävulen byggt upp, oförsonlighetens höga murar, där utvalda Herrens tjänare endräktigt kämpar Herrens strider."

Fienden bryter fram som en ström. Men Herrens Ande skall förjaga honom. Är vi Guds folk villiga att ställa oss med i Herrens här och såsom fordom ropa endräktigt till Gud? Han hör bön idag som förr. — I Herrens namn driva främmande härar på flykten, ty nu vill Herren uppenbara sin kraft och makt som aldrig förr. Nu är det skördetid. Nu vill han sända en mäktigare våg, nej flod, av sin Ande. Själur skall frälsas i skaror, ty snart är Han här, vår Herre och Brudgum. Och Guds kraft

skall uppenbaras till sjukas hälsa och befrielse.

Kära Guds folk, låt oss avskilja bön och fastedagar så att Guds verk får framgång. Låt oss stödja våra bröder, Herrens tjänare, såsom Aron och Hurfordom gjorde. Låt kärlekens och glädjens olja åter flöda, så vi kan utropa som psalmisten fordom: "Se, hur gott det är att bröder bo endräktigt tillsammans." Då flödar oljan, då brusar lovsångstonerna fram med en klarare och renare ton. Gud är mäktig att göra mer, ja långt mer än vi kan bedja eller ens tänka. Ack, att alla hinder bleve undanröjda i andevärlden innan sommarens alla tältnöten och konferenser börjar! Låt oss endräktigt ropa: Herre, gör alla fiendens planer om intet. Låt alla gå sin givna bana, Joel 2. "Ty såsom hjältar hasta de åstad, lika stridsmän bestiga de nu murarna, var och en går sin väg rakt fram och ingen tager miste om sin stråt. Den ene tränger icke den andre, var och en går sin *givna* bana. Så skall Herren sända eder *säd* och *vin* och olja, så att I får mätta Eder därav och jag skall icke mer låta Eder bliva till smålek bland folken." — Amen.

Varma fridshälsningar

Esther Margareta Axflod
Jönköping